

Co zpívala Majdalenka

MASARYK NÁS SVOLÁVÁ

D

Masaryk nás svolává, rozkazy nám vydává.

A7

/:vstávejte vy čeští legionáři, zlá vojna vám nastává:/

Každá česká matička má na vojné synečka

/:ta se musí každíčkého rána podívat do slunéčka:/

Když je slunce červený synáček je raněný

/:ale když to slunce jasně svítí synáček je veselý:/

Kdyby jste to mámo, má matičko, kdyby jste to věděla

/:co já na tý vojné zkusit musím plakat by jste musela:/

Kdyby jste to můj táto, tatíčku kdyby jste to vy věděl

/:jak jsem se já na zelený louce pod kulometem svíjel:/

Když je palba nejprudší naše rota útočí

/:naše rota, rota kulometná ta nepřitele zničí:/

Přiletěla koule zlá, kulíčka, prorazila prsa má

/:já se loučím se svou drahou vlastí která mě vychovala:/

Přes ty naše hranice vedou dvě kolejnice

/:ty odvezly našich kamarádů do rájů na tisíce:/

Celý národ pláče a nařiká všude slyšet samý vzlyk

/:že nám zemřel drahý otec vlasti Tomáš Garrigue Masaryk:/

Tomáš Garrigue Masaryk, Masaryk, chodil s náma na žejdlík,

/:to si žádněj z dnešních prezidentů už nemůže dovolit:/

Z paměti kapitána

I já jsem byl u sázení lípy republiky, ale to už je tak dávno, že vaši dědové a babčičky byli malými skauty a skautkami.

28.10.1968 jsme na konečné tramvaje společně vysadili skautskou lípu k padesátinám republiky.

Ta lípa nejen těch dalších padesát let vydržela, ale vyrostla v košatý strom, který má u paty malý pomníček připomínající, kdo a kdy ji vysadil.

Něco veselého navrch?

Po vysazení lípy jsme nastoupili pod věží nedaleké rozhledny, na kterou tehdejší skautský okrespán vztyčil státní vlajku. Ale nějak se mu to nepovedlo, takže měla červený pruh nahore.

Nám vodním skautům dalo moc práce stát v pozoru bez hlasitého smíchu.

Poznámka:
Záložním námořníkem, působícím v Terstu 1918 jako představitel vzniklé ČSR, byl Hugo Vavrečka, dědeček prezidenta Václava Havla.

MOD/K/RÉ STRÁNKY PRO SKAUTY A SKAUTKY 4/2018, PRO SÍŤ VODNÍCH SKAUTŮ VYDÁVÁ HLAVNÍ KAPITÁNAT VODNÍCH SKAUTŮ

všichni muži na palubě

modré stránky

PRO VODNÍ SKAUTY A SKAUTKY

4/2018

Jonáš

V tyto dny si s celou naší vlastní připomínáme sté výročí vzniku **Československé republiky**.

Náš Junák český skaut byl ještě mladinký, ale na vzniku českého státu se podílel značnou měrou. Jistě jste už slyšeli nebo četli, jak 28. října 1918 náčelník Svojsík svolal pražské skauty, aby dělali kurýrní službu Národnímu výboru, a že první československé známky byly známky skautské.

Mod/kré stránky připomínají, že jejich podobu vytvořil Svojsíkův přítel, zakladatel českého vodního skautingu

Josef Rössler-Ořovský.

Jistě také víte, že ohromnou zásluhu na uznání naší republiky světovými mocnostmi měly legie, naše československé zahraniční vojsko.

Mod/kré stránky přidávají zásluhu i českých námořníků, kteří ochránili republiku kupodivu ve vnitrozemí.

modré stránky

modré stránky

Ahoj Ahoj

Majdalenka

Kluka Jonáše zajímalo střílení a válčení a námořníkování, ale já jsem spíše myslela na ty skautky, co pomáhaly Červenému kříži a co musely do továren místo mužských, kteří bojovali za císaře pána nebo proti němu. A také na ty mámy, které málokdy sehnaly chleba a mouku, aby měly co dát jíst dětem.

Až pak jsem se začetla do knížky o českých námořnících, jak pomáhali svým rodinám, jak se bouřili, a jak pro Československo sehnali bitevní loď, řekla jsem si, že mám plno informací k plnění odborky

HISTORIK/HISTORIČKA

po vodácku.

Tohle je z jabloneckých novin Gablonzer Tagblatt 11. ledna 1917:

Čeští námořníci pro svůj lid.

Jako novoroční pozdrav vybrali námořníci na válečných lodích na Istrii v přístavech Pula, Cattaro, Terst, Šibenik a Fiume 20 000 korun, které věnovali České matici školské.

Skautská odborka Historik–Historička

Dokaž to: Prokážu, že se zajímám hlouběji o téma z historie, které mne zajímá.

Ukaž se: **Historie státních svátků.**

Vytvořím alespoň čtyři články o historických událostech, které byly podnětem k vyhlášení jednotlivých státních svátků.

Literatura kupř.:

Jindřich Marek:

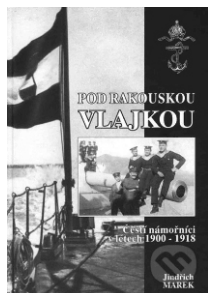
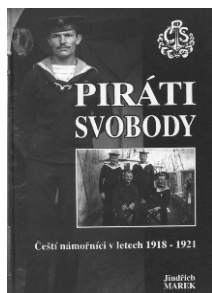
Pod rakouskou vlajkou

Žraloci císaře pána

Piráti svobody

Dušan Tomášek:

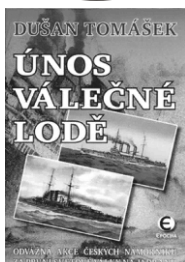
Únos válečné lodě

V rakousko-uherském námořnictvu sloužilo asi 6 tisíc Čechů jako dělostřelci, strojníci, radiotelegrafisté, potápěči, muzikanti, inženýři, kresličci a lékaři. Byli známí svým humorem, ale časem se z nich stali rebelové.

5. října 1917 unesli Češi Bohumil Brkl a Bohumír Petrla do Itálie torpédovku TB11 (později se o totéž pokusil František Koutský z Kladna, ale nezdařilo se a byl popraven).

1. února 1918 v Boco (zátoce) Kotorské vypukla vzpoura na vlajkové lodi Sankt Georg a rozšířila se na většinu přítomných lodí. Češi byli jejím význačnými účastníky a když byla vzpoura potlačena, byl mezi čtyřmi popravenými vůdci František Rasch z Přerova. Jiný z vůdců, muzikant Rudolf Kreibich z Prahy, měl větší štěstí a přežil.

Pomník F. Rasche v Přerově

28. říjen 1918 vyhlášení československého státu v Praze proběhlo za velkého nadšení jako národní veselice.

Tak jednoduché to ale nebylo, v Praze byla silná vojenská posádka (úmyslně složena z nečechů), které se neohroženě postavili sokolové, ovšem téměř beze zbraní. O legionáře se opřít nemohli, ti byli stovky a tisíce kilometrů vzdáleni. Zato jim pomohla setnina českých námořníků, kterou z dovolenkářů a dezertérů narychlo sestavil námořní inženýr Kubát. Námořníci obsazovali kasárna, zmocňovali se zbraní a zalehávali proti maďarským vojenským hlídkám, které pak byly staženy. Když se za dva dny generál Kestrzanek pokusil vyhlásit nad Prahou stanné právo, obléhali námořníci celou noc všechna pražská kasárna a zabránili ozbrojenému výpadu do města.

Následující den jich 150 odjelo do Chebu, aby zabránili odvozu cenného leteckého materiálu za hranice.

Za dva týdny byla I. rota československých námořníků jako osvědčená jednotka vyslána na Slovensko bránit jeho vojenskému obsazení

Dva dny českého válečného loďstva

3. listopadu 1918 podepsalo rozpadlé Rakousko-Uhersko příměří s Itálií platné i pro válečné námořnictvo přístavu Pula, které Italové začali s podporou Britů zabírat. Jenže současně vznikala i Jugoslávie a ta si také dělala nárok na rakouské lodě.

„Nehádejte se,“ pravili čeští námořníci. **Na bitevních lodích Radetzky a Zrinyi** vyvěsili **10. listopadu za zpěvu české hymny červenobílou vlajku**, namířili děla na italské torpédovky a odpluli do Splitu, kde je předali Chorvatům i s cennými zásobami potravin. Ovšem po týdnu stejně obě lodě zabraly USA. Čeští námořníci pokrčili rameny a odjeli vlakem do Prahy.

